

VAN HET PARLEMENTAIRE FRONT

Dit is misschien wel de minst gelezen rubriek van Groniek, deze hopeloos achterlopende verslagen van Afdelingsraadvergaderingen en wat daar zo om heen gebeurt. Maar ik kom er niet onderuit om er iets over te schrijven, ik kan er ook niets aan doen dat Groniek zo onregelmatig uitkomt.

We beginnen met de verkiezingen (19 t/m 22 november) en de verkiezingscampagne die daar omheen gehouden is. Als hoogtepunt daarvan was bedoeld een forum tussen de twee deelnemende "partijen", H'71 en de AA, dat op donderdag 15 november werd gehouden. Daar kwamen een aantal punten naar voren waarop AA en H'71 van elkaar dachten te verschillen. Het vuurwerk werd echter voor het oude vertrouwde groepje politiek min of meer belangstellenden afgestoken, iets wat misschien wel tot enige droefheid stemt. En dat terwijl toch kosten noch moeite gespaard waren om de goegemeente op de hoogte te stellen van de programmapunten van beide partijen. Zelfs H'71 had dit keer de koppen bij elkaar gestoken om een soortement groen gekleurde beginselverklaring uit te brengen, waarschijnlijk bedoeld in het kader van de duidelijkheid, die de AA ook al meende te moeten dienen door met een herzien Manifest te komen.

Wat waren nu die verschilpunten? Allereerst gold de discussie de vraag wat eigenlijk de uitgangspunten van beide partijen waren. Er kwam ongeveer uit dat de AA vanuit een algemeen-politieke stellingname de onderwijssituatie op de universiteit en speciaal op ons instituut wil beschouwen, terwijl H'71 het zgn. instituutsbelang voorop wilde stellen, om vandaaruit allerlei maatregelen en plannen van welke zijde dan ook te bekijken. In het begin was niet helemaal duidelijk wat de term instituutsbelang precies inhield. Volgens mensen van de AA kon je dit alleen kennen vanuit een politieke stellingname omdat het instituut geen geïsoleerd eilandje in de maatschappij is, maar daar een levend onderdeel van; instituutsbelang is hooguit een afgeleid belang, maar kan nooit als uitgangspunt dienen. Bij H'71 was het nogal onduidelijk, maar de meesten zagen het toch wel gewoon

als rustig kunnen studeren. Dit betekent dan wel dat je je aan alle verantwoordelijkheid onttrekt en de mogelijkheid om je invloed te laten gelden om een goede of juiste zaak te steunen uit handen geeft. Vooral in een tijd waarin van alle kanten aan de universiteit getrokken wordt, is het niet meer dan struisvogel-politiek om je alleen maar te bekommeren om de "prettige werksfeer op het instituut".

Een tweede punt waarop de meningen uiteen lopen is het al of niet hanteren van het conflictmodel dat de AA toegeschreven werd en waartegenover het harmoniemodel werd geplaatst. Of anders: het al of niet aanvaarden van de polarisatie. Nu is het misschien zo dat de AA in het verleden soms wat al te fel van leer is getrokken, maar daarbij dient wel in het oog gehouden te worden dat voor de AA het conflictmodel nooit doel op zich is geweest, maar altijd een middel om iets te bereiken en dat pas gehanteerd werd als andere, harmonieuzere wegen geblokkeerd waren. Eén van de verschillen tussen H'71 en de AA is nu dat, als de weg van het harmonie-model niet bewandeld blijkt te kunnen worden, de AA niet terugschrikt voor het conflictmodel omdat de zaak waar het om gaat als belangrijker wordt gezien, terwijl H'71 er wel voor terugschrikt met als resultaat een verdeeld en onzeker optreden (zoals bleek bij de competentiestrijd).

Tenslotte was er nog een derde punt, de houding tegenover een studentenstop. Daarbij stelde H'71 de keuze als volgt: slecht onderwijs voor velen of goed onderwijs voor weinigen. Edoch, daarbij worden (en H'71 wilde dit ook wel toegeven) een aantal variabelen uit het oog verloren, ten eerste de middelen (docenten, ruimte etc.) die uitgebreid kunnen worden en ten tweede het studieprogramma dat aan gepast en gewijzigd kan worden. Nu zag H'71 de mogelijkheid om tot uitbreiding van de middelen te komen niet zo zitten, bovendien beslist daarover het parlement, waarop je wel enige maar niet al te veel invloed kunt uitoefenen. (Wat inderdaad zo is als je de zachte lijn van H'71 volgt, die alleen de parlementaire weg bewandeld, maar de even legitieme buiten-parlementaire weg niet wil betreden wat de AA wel doet. En juist via deze buiten-parlementaire weg is veel te bereiken) Voorts dacht men bij H'71 dat er om tot andere onderwijsmethoden te komen niet gerekend hoefte worden op medewerking van de AA. Men had

nl. uit de afwijzing van de McKinsey-planning door de AA geconcludeerd dat de AA tegen elke vorm van efficiëntie in het onderwijs zou zijn. Maar de AA ontkent helemaal niet dat er andere, efficiëntere onderwijsvormen zouden kunnen bestaan die niet in strijd zijn met de democratisering. Een misverstand zullen we maar zeggen. Al met al kwam het er op neer dat de AA een studentenstop op principiële gronden (zoals de aantasting van het recht op onderwijs; de overweging dat een studentenstop een hoogst arbitraire selectie impliceert; dat een te kleine capaciteit niet weggewerkt dient te worden door een beperking van het aantal studenten, maar door uitbreiding van de middelen) resoluut van de hand wijst, terwijl H'71 het nog niet wist, hoewel men daar ook liever geen studentenstop zag.

Met voorbijgaan aan de vrij rancuneuze opmerkingen van Ge Prince wil ik het wat het forum betreft hierbij laten en overgaan tot de verkiezingen zelf. Daarbij past een woord van vertwijfeling tot de in zo geringe getale opgekomen eerste-jaars. Van de meer dan 100 kwamen er slechts 36 hun normale burgerplichten vervullen. Waar lag dat aan? Was er soms niet genoeg gedaan aan de propaganda, hing de koffiekamer niet vol met muurkranten, ballonnen en foto's, zowel van H'71 als van de AA??? - Hier kan ik niet nalaten de profetische woorden te vermelden die onder de christus-kop van Eric Harbers waren gezet: "Competiestrijd?.....De AA is toch de baas?!" - Hoe dan ook, het resultaat was dat van de 11 te verdelen zetels er 9 naar de AA en 2 naar H'71 gingen, waarbij een felicitatie aan beide partijen wel op zijn plaats is, aan de AA omdat er twee zetels winst is geboekt en aan H'71 omdat deze niet helemaal verdwenen is.

Tja, en dan resten nog wat vergaderingen van de Afdelingsraad. Allereerst die van 16 november waar behalve de opmerkelijke cordialiteit en de vriendelijke afhandeling van de punten niets vermeldenswaardigs gebeurde. Datzelfde zou voor de vergadering van 14 december ware het niet dat in de laatste week voor de vergadering nog een punt opdook dat de nodige opschudding veroorzaakte, nl. de kwestie van het fakultatief stellen van het tentamen Vaderlandse Middeleeuwen, dat de eerste-jaars in januari zouden moeten afleggen. Vanuit de Eerstejaars-

raad was het verzoek gekomen om dat tentamen fakultatief te laten stellen, zodat de eerste-jaars die in tijdnood waren gekomen het tentamen op een andere dan de geplande ^{datum} konden doen (wel vóór juni '74) Dit verzoek ging vergezeld van een berekening van de zwaarte van het eerste jaar, waaruit zou moeten blijken, dat volgens algemene normen het eerste- jaar overbelast is, en van 74 handtekeningen van eerste-jaars die het verzoek ondersteunden. Ter vergadering werd het voorstel, dat door de AA werd ondersteund, eerst bestreden omdat het op een onjuiste berekening zou berusten, waar het ook alle schijn van had, hoewel dan nog altijd bleef dat het eerste-jaarsprogramma in de praktijk door allerlei omstandigheden te zwaarbleek te zijn. Vervolgens werd geprobeerd het voorstel te torpederen door het als een wijziging van het studieprogramma voor te stellen, waarover dan eerst advies van de studietoelatingcommissie gevraagd zou moeten worden voordat het behandeld kon worden in de volgende Afdelingsraad, dwz.:telaat. Op zuiver formele punten wilden sommigen het voorstel afwijzen. Bij stemming bleek de meerderheid van de raad het niet als een wijziging van het studieprogramma te zien, maar bij de stemming over het voorstel zelf kon er géén meerderheid gevonden worden.

Elders in ditzelfde nummer van Groniek geeft een eerste-jaars haar eigen ongezouten mening over deze materie zodat ik er verder niet op in hoeft te gaan. Tegen de tijd dat de eerste-jaars deze Groniek in handen zullen hebben, zullen zij dat tentamen al gedaan hebben, hopelijk toch nog met goed resultaat.

(wordt vervolgd)

Klaas van Berkel.